Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur a Domnului şi sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel mare

Intră Domnul în carte cuvânt. Staţi întru întâmpinarea Mea, copii din porţi, şi daţi-Mi intrare în carte, că pun hrană de cuvânt pe masa poporului Meu, şi orice cuvânt al Meu să-i fie lui de hrană. Ca pasărea care aduce hrană în cioc şi îşi hrăneşte puii ca să trăiască ei prin hrana cea din gura ei, aşa Îmi hrănesc Eu poporul cu hrană de cuvânt, nu numai cu pâine îl îngrijesc pe el. Voiesc să dau învăţătură de viaţă şi de creştere poporului Meu. E sărbătoare de sfinţi, şi mereu trebuie să-Mi învăţ poporul, căci lucrul unui învăţător nu este altul decât să dea învăţătură şi mereu să dea, şi mereu să fie învăţător cel ce învaţă pe cei ce stau la învăţat. Amin.

Am în coborârea Mea de azi pe marele ierarh Vasile, şi am încă în amintire ziua când părinţii Mei M-au dus la opt zile după naşterea Mea să fiu tăiat împrejur în trup, după datina legii, şi Mi-au pus numele Iisus, aşa cum îngerul M-a numit prin vestirea lui, şi a văzut bătrânul Simeon în ziua aceea mângâierea lui Israel, după cum Duhul îi vestise lui că nu va gusta moartea până ce nu va vedea pe Unsul Domnului, şi M-a luat el în braţe şi M-a binecuvântat şi Mi-a zis: *«Cu ochii mei văd mântuirea Ta, gătită înaintea popoarelor spre luminarea lor, iar acum, Stăpâne, slobozeşte pe robul Tău în pace, după cuvântul Tău».*

Mă aşez învăţător ţie, poporul Meu, şi apoi îţi dau cuvântul învăţăturii şi putere ca să-l împlineşti pe el, spre pacea ta, fiule, spre pacea dintre fraţi şi spre mângâierea Mea cea de la tine, căci când fiii ascultă se naşte bucuria cea din ascultare răsărită, căci ea este rodul ascultării. Ascultă tu ca un copil învăţătura Mea din ziua aceasta, şi să vă purtaţi între voi aşa cum trebuie să se poarte copiii înaintea părinţilor lor, spre rod de bucurie apoi, măi fiilor, căci voi nu trebuie să vă faceţi învăţători unii peste alţii decât prin ascultare, şi, văzându-se ea între fraţi, să ia fraţii unul de la altul puterea ascultării, şi cu răbdare să se poarte fiecare înaintea fratelui său. Amin.

Iată cum vă învăţ Eu în ziua aceasta! Vă învăţ să fiţi cu duhul smerit unul faţă de altul, iar acest duh să vă ajute pe voi să vă vedeţi şi să vă spuneţi singuri greşalele, că Eu v-am spus vouă că omul greşeşte mult într-o zi şi trebuie să-şi cureţe ziua spre sfârşitul ei apoi, ca să fie curat în ea înaintea Mea şi să fie omul curăţat. O, nu cumva să credeţi că nu greşiţi cu nimic într-o zi ca să staţi nepăsători pentru câştigarea zilei. Voi trebuie să vegheaţi, tată, peste purtarea voastră spre sfârşitul zilei şi să vă întrebaţi dacă nu cumva v-aţi făcut grei sau nepăsători pentru duhul frăţiei sau v-aţi mărit cu ceva înaintea celor de o lucrare cu voi. Este scris în Scripturi să vă spuneţi greşalele dintre voi spre vindecare de ele, fiilor, şi unii altora să vi le arătaţi spre creştere curată şi neîngreuiată de greşale.

O, nu este bine, fiule, să te înveţi să-i spui fratelui tău că a greşit dacă nu ai numire de învăţător şi de veghetor peste fraţi. Te scrie diavolul cu duh de judecată dacă faci aşa, dacă nu eşti numit să faci aceasta. O, să nu vă deprindeţi să lucraţi aşa între voi şi voi, măi fiilor. Să ia de la voi învăţătură tot poporul Meu cel ascultător de peste tot, căci sunt şi mulţi neascultători, iar Eu nu le pot da şi celor ce nu ascultă, şi aşa trebuie să facă şi cei ce învaţă pe fraţi din partea Mea.

O, fiilor, mărturisiţi-vă greşalele dintre voi unii altora, căci trebuie să vă vindecaţi de ele, tată. Să nu vadă fratele tău că tu rămâi nepăsător de greşeala pe care el o vede la tine, ca nu cumva să-ţi spună el greşeala sau ca nu cumva să-l slăbeşti spre greşeală şi pe el, căci omul este slab, tată, şi are obiceiul cel slab să se ia după om, după cel ce greşeşte, şi nu e bine aceasta, şi e bine să ia de la învăţător, că numai învăţătorul are de la Mine să înveţe pe fraţi sau să judece pricinile dintre ei, cu orânduială de la Mine pusă. O, nu trebuie să-i spui fratelui greşeala lui şi să-i dai sfat pentru ea, ci trebuie să cauţi greşeala ta şi s-o spui lui, iar el ţi-o va spune pe-a lui

apoi, şi aşa vine vindecarea de la unul la altul, căci din părerea de rău pentru greşeală vine în tine îndemnul ca s-o apeşi pe ea pentru eliberarea ta de sub ea, şi aşa să luaţi unul de la altul îndemn pentru vindecare de greşale, fiilor. O, nu trebuie împlinită de formă învăţătura aceasta a Mea de peste voi, şi nici cu făţărnicie, ci trebuie din smerenia inimii, tată, şi trebuie să se îndeletnicească bine inima cu lucrarea aceasta a vindecării de greşale, şi nimic nu trebuie lăsat pe mâine, fiilor, căci fiecare zi are neputinţele ei, fiindcă e vechi omul în neputinţe, dar Eu stau la mijloc între voi şi vă dau mereu duh de viaţă, şi numai pentru aceasta Mi-am făcut Eu coborârea la voi, şi nepregătiţi mereu de Mine nu puteţi sta înaintea Mea, fiilor, căci diavolul este învăţat să vă învinuiască înaintea Mea, iar Eu trebuie să-i arăt lui ocrotirea pe care v-o fac, şi despre care vă învăţ, ca să vadă el şi să slăbească cu pâra lui mereu adusă înaintea Mea pentru cei credincioşi ai Mei, şi care nu-şi scutură vina, ci şi-o vindecă pe ea, unii altora mărturisindu-şi greşalele dintre ei, căci taina frăţiei este mare şi trebuie curată să fie ea între fraţi. Vă veţi mira, poate, pentru aceasta ce vă învăţ Eu astăzi, dar Eu voiesc să vă scap de osândă, tată, căci dacă vă faceţi unii peste alţii învăţători pentru greşalele dintre voi, să ştiţi că vă învăţaţi să nu mai cântăriţi greşalele voastre mai mult decât pe ale fraţilor voştri, şi nu este drept să lucraţi aşa, tată, nu este, fiilor, căci Unul este Cel Drept. Voiesc să fac mult bine peste tot pe unde sunt strânşi în chiticele creştini pentru slava Mea de azi, pentru bucuria Mea înaintea Tatălui, dar să asculte cei ce stau uniţi pentru duhul învăţăturii şi a frăţiei apoi, căci frăţia are lucrarea vindecării greşalelor unul de la altul prin mărturisirea lor, medicamentul celor ce iubesc să fie sănătoşi şi curaţi de greşale. Ochiul care se uită la greşeala fratelui său, acela este ochi strâmb, ochi care nu vede drept, căci se uită în lături, şi aceasta vine de la diavolul. O, nu zideşte frăţia această lucrare, ci duh de judecată naşte ea între fraţi, iar cei ce judecă aşa cad în judecată, cad în însăşi sabia lor.

Vă învăţ cu durere şi cu nădejde, măi fiilor, că adâncă rană Mi-au făcut cei ce nu M-au ascultat şi au căzut în adâncul păcatului neascultării, judecând ei după ochiul şi după mintea lor, de au adus hulă şi durere obrazului Meu şi slăbire peste cei slabi cu viaţa şi cu credinţa. O, cât de greu câştig Eu un suflet de pe calea păcatului şi cât de uşor cade cel îndoielnic încă! Mai bine le era acestora să creadă în cuvântul Meu cel sfânt, cu care-l miluiesc azi pe om, decât să-şi ia ei dreptul de judecători peste cei puşi de Mine spre luminarea neamurilor în zilele acestea de întuneric cum n-a mai fost.

O, ce de hulă aţi născut, măi fiilor răzvrătiţi şi nemulţumiţi! Au n-aţi citit în Scripturi de cei ce s-au răzvrătit în pustie? Eu am spus: *«Nu judecaţi, ca să nu cădeţi în judecată!»*, iar cuvântul Meu este bun şi este adevărat, şi judecata este grea. Mi-e milă de voi, dar Mi-e şi de Mine. V-aţi încumetat să vă smulgeţi de la pieptul Meu şi de sub veghea Mea cea pentru voi, dar măcar să nu fi lovit în urma voastră dacă v-aţi tras de lângă Mine după ce aţi stat la masă cu Mine atâta vreme, tată. O, v-aţi bucura să cad Eu acum cu lucrarea Mea cea de peste cincizeci de ani, purtată cu greu prin vreme până în zilele acestea, şi v-aţi bucura să nu fiu adevărat în acest cuvânt, dar Eu nu cad, căci sunt adevărat în cuvântul acesta, o, fiilor răzvrătiţi, fiindcă Eu nu Mă răzvrătesc. Numai cei ce se răzvrătesc cad. O, v-aţi ascuţit limba şi înţepaţi cu ea pe faţă şi pe furiş şi daţi încă să înveninaţi cu veninul necredinţei voastre şi pe alţii, care Mă cred adevărat în cuvântul Meu de azi, şi despre care voi ziceţi că e omul, tată. O, nu-i nimic că ziceţi aşa, Eu nu Mă supăr de la cei fără de minte. Ziceţi ce vreţi să ziceţi, huliţi cum vreţi, că Eu nu vă opresc, dar Îmi apăr de voi pe poporul Meu cel statornic în credinţă şi Mi-l învăţ mereu pe el nejudecata cea pentru fraţi şi nerăzvrătirea. O, ruşine, tată, pentru ceea ce faceţi, şi care vă face urâţi în cer şi pe pământ prin răutatea voastră şi prin duhul de judecată pe care-l folosiţi, şi de partea căruia v-aţi ales, dar acesta nu vă acoperă vina. Eu văd că nu vă e ruşine, căci aţi dat-o de la voi, dar râde diavolul de voi, şi voi nu vedeţi, tată, şi vă spun Eu că veţi vedea. Râde de voi şi lumea şi va râde tot mai mult, că nimeni nu vă va ferici pe voi pentru cele ce aţi luptat împotriva lucrării Mele şi a mersului Meu peste pământ pentru înnoirea lumii, lucrare scrisă în Scripturi s-o împlinesc acum. Voi aţi semănat pe ascuns lucrarea voastră făţarnică împotriva celor ce au rămas cu Mine ca să merg

prin ei şi să nu stau, şi nu voi sta, căci sunt Atotputernic, iar când veţi plânge, unde veţi găsi mângâiere? Vă am în cartea Mea prinşi, şi aţi rămas văzuţi lângă Mine în vreme, iar acum sunteţi fugari de calea Mea cu poporul Meu, şi rău Mi-aţi înţepat obrazul şi greu Îmi este când văd ce faceţi punându-vă acum în faţă platoşa cea făţarnică a necredinţei, după ce aţi mers cu Mine atâta vreme, fiilor răzvrătiţi acum atât de cumplit, atât de nesocotit, şi pe furiş, tată, de parcă Eu sunt orbul şi surdul pentru cele ce faceţi. Au n-aţi citit ce zice Duhul: *«Zdrobi-voi coama casei necredincioase, golind-o din temelii şi până în vârf, căci Domnul străpunge cu săgeţi tari capul puternicilor ei când ei se năpustesc ca un vifor ca să-i zdrobească pe cei credincioşi şi smeriţi»*? E zi de învăţătură pentru poporul Meu şi vă aduc şi vouă aminte de învăţătura Mea, pe care aţi părăsit-o când v-aţi tras de lângă Mine ca să lucraţi răul pe care-l faceţi, şi l-aţi făcut. O, tată, eraţi voi cineva pe pământ când aţi venit să fiţi ai Mei, de v-aţi luat aşa de mare avânt cu ale voastre nemulţumiri apoi? O, Eu v-am dat de lucru lângă Mine de milă, fiilor, nu că eraţi voi cineva, ci puterea Mea a fost aceasta, ea şi dreptarul Meu, pe care voi l-aţi strâmbat acum, şi iată, nu mai aveţi peste voi învăţător şi veghetor, şi rătăciţi buimaci, tată. Atâţi câţi sunteţi traşi în lături acum pentru răzvrătire, după ce aţi stat ani mulţi lângă Mine, Eu pe toţi vă învederez şi vă numesc răzvrătiţi, şi vă îndemn cu milă: fiţi cuminţi, căci judecata este grea. Nu poate nimeni să-Mi oprească mersul, iar voi v-aţi crezut prea meritoşi şi apoi prea nemulţumiţi de v-aţi sculat cu nemulţumiri şi aţi lovit cu hulă în mersul Meu, în Duhul Meu Cel Sfânt, Care Se face cuvânt şi înnoieşte lumea sub puterea Lui, sub învierea cea de la Mine pentru om. Eu însă Mă voi slăvi pe mai departe cu slava Mea şi voi merge cu ea, iar voi veţi rămâne în urmă, căci cu cei răzvrătiţi nu e de pierdut vremea, ci e de mers cu Domnul mereu, mereu, şi iată, Eu merg. Amin.

O, să nu se laude nimeni cu mintea sa, cu dreptatea sa, cu vederea sa, cu sfinţenia sa, ci să lupte pentru acestea mereu, doar va primi el scăparea sa de foc pe pământ şi în viaţa cea de după trup, căci sfinţii care au biruit până acum s-au osândit pe ei înşişi ca păcătoşi, deşi ei se făceau un trup cu Mine prin sfinţenia lor şi prin împărtăşirea lor cu Trupul şi Sângele Meu, Care spală pe cel ce se pocăieşte şi vine spre viaţă.

O, cum să fie omul dornic după Dumnezeu dacă el ucide animalele şi se face un trup cu ele apoi, mâncându-le? Iată, cine se uneşte cu un trup, este un trup cu trupul cu care se uneşte, şi cine mănâncă animale se face un trup cu ele în însuşi trupul său, dar Eu vin şi îl învăţ pe om să nu mai mănânce animale şi să nu mai mănânce oameni, căci omul care mănâncă de pe piaţă nu ştie ce mănâncă. Eu însă ştiu, şi de aceea îi spun ce-i spun şi îl chem pe om să audă ce-i spun şi să creadă apoi şi să asculte de Dumnezeu, că Eu vin din Tatăl cuvânt pe pământ ca să-l învăţ pe om voia Mea în el, spre viaţa lui, fiindcă omul prin toate moare.

Tu însă, poporul Meu, stai, tată, treaz întru toate şi ţine departe de tine tot ce-ţi poate aduce necredinţă şi clătinare, că Eu vin şi-ţi spun toate, iar tu să iei învăţătura Mea şi s-o dai, căci oamenii nu au învăţător, tată. Mărturisiţi-vă unii altora greşalele dintre voi, şi diavolul va fugi de voi, că lui nu-i place vindecarea de greşale. O, nu vă faceţi învăţători, că nu oricine trebuie să înveţe pe om, fiilor, ci numai cei puşi la această lucrare. Fiţi copii, aşa cum am fost Eu, de am ascultat de părinţi aşa cum Îmi spuneau ei sau Mă purtau, căci copiii nu trebuie nici ei să asculte de oricine, ci numai de părinţii care-i cresc pe ei, că dacă altfel fac, ei se rup de părinţi şi umblă pe furiş de ei cu gândurile şi cu faptele şi cu pasul lor, iar ascunderea este de la diavol, care-l îndeamnă pe om să se ascundă după ce calcă el orânduiala de peste el, paza lui de tot răul din jur şi de diavol. Amin.

Am în coborârea Mea în ziua aceasta pe ierarhul Vasile cel mare şi se lasă el cu învăţătură arhierească peste voi şi peste om, şi spune el aşa:

— O, să nu se laude, Doamne, să nu se laude omul, să nu se bizuie omul pe mintea sa, pe simţirea sa, pe înţelepciunea sa, pe starea sa, pe curăţia sa, şi să nu se laude nici un trup cu sfinţenia sa, cu curăţia sa, că numai Domnul este Cel Sfânt, iar omul să se osândească pe sine pentru nevrednicia sa, căci şi cei sfinţi se smeresc întru totul prin duhul lor cel umilit, duhul cel

plăcut lui Dumnezeu în om! Aceasta îl povăţuiesc eu pe om în ziua mea de sobor între sfinţi, o, Doamne, Învăţătorule, că Tu m-ai luat şi m-ai ridicat şi m-ai făcut păstor şi învăţător de viaţă vie peste cei credincioşi, şi am lucrat întărit de duhul umilinţei şi am deschis celor credincioşi uşile bisericii, iar celor hulitori le-am închis pe ele, după ce ei au luat lor locaşul sfânt. Atunci m-am ridicat cu cei credincioşi cu rugă fierbinte spre Tine să vii cu puterea Ta din cer şi să desfaci uşile încuiate, căci se pângărise locaşul sfânt sub cheia celor netăiaţi împrejur la inimă şi necredincioşi, iar Tu ai ascultat ruga mea şi ai cutremurat locaşul sfânt şi s-au deschis uşile lui cele încuiate de hoţi, şi am intrat pe uşi cu poporul cel credincios Ţie şi mie, căci eu eram păstor cu milă de oi, aşa cum Tu eşti pentru ele, şi mă rog Ţie dintre sfinţi pentru poporul Tău de azi al cuvântului Tău să întăreşti din cer pază pentru el, şi la rugăciunea lui să faci împlinire pentru paza lucrării Tale şi a locaşurilor Tale cu el, ca să nu fie pângărite, Doamne, căci ei sunt mici pe pământ şi n-au putere de apărare, dar Te au pe Tine de partea lor, şi Tu poţi totul prin cei credincioşi, prin cei smeriţi cu inima, aşa cum Tu i-ai învăţat pe ei să fie venind la ei cuvânt de învăţătură în ziua mea de serbare între sfinţi. Aduc încă Ţie rugă tare pentru arhiereul Tău Irineu, martorul Tău de azi, ţinut în lanţurile răutăţii şi ale invidiei arhiereilor de azi pentru că a fost el servul Tău, martor al înnoirii care vine de la Tine în zilele acestea pe pământ, după cum este scris: «Noi le facem pe toate!»*, căci el n-a lucrat să strice, ci să împlinească legea în întregimea ei şi biserică după voia Ta pe pământ înaintea Ta, căci arhiereii şi preoţii de azi au luat casa Domnului şi au încuiat-o pentru Tine şi pentru sfinţii Tăi şi stau ei mari peste oameni în numele Tău, dar nu stau cum am stat eu, ostenind mereu pentru turma Ta cea credincioasă, dezrobind-o pe ea de atacurile demonilor, de blestemele toate, de duhuri vrăjitoreşti şi jertfindumi viaţa pentru paza celor credincioşi şi dezrobiţi de sub greutăţi prin râvna mea cea pentru Tine şi pentru turma Ta. O, dezleagă legăturile de pe arhiereul Tău, că vremea se apropie, Doamne, iar oamenii sunt cu multe blesteme peste ei, şi nu e cine să-i ajute, că nu mai au preoţii putere de iubire, putere de credinţă şi de curăţie şi de post şi de rugăciune şi de umilinţă înaintea durerilor de pe pământ. O, nu ştiu oamenii câte blesteme stau peste ei şi nu înţeleg din întâmplări, căci ei îşi atrag blesteme prin faptele lor, prin cuvintele lor. Rostirea de cuvinte de blestem şi nedezlegate apoi, aceasta este legătură pusă peste mulţi şi nedezlegată, şi oamenii suferă greu de la înseşi cuvintele lor, şi nu mai sunt salvatori pe pământ pentru ei, căci Tu Ţi-ai pus pe poporul Tău deoparte numai pentru Tine, şi el lucrează numai cum îi spui Tu, şi aşa lucrează cei ce ascultă de părinţi, iar altfel nu. O, zace turma Ta în necunoştinţă şi în răni fel de fel. Ridică-i ei păstor spre vindecarea ei, o, Doamne! Amin.*

O, popor al Domnului, păstrează-te curat! Nu te opri în ceata celor răzvrătiţi, ca să nu fie vinovată urechea ta, căci Domnul aşa te-a învăţat. Curăţeşte-ţi urechea, n-o lăsa sub vină dacă ea s-a făcut vinovată, iar cei ce nu-şi fac această curăţire nu mai au simţ, şi sunt sub blestem, şi se vede aceasta, şi plânge Domnul între sfinţi de cei ce s-au tras din bărcuţa Sa cu fii în ea şi s-au dus în lături fără de cârmaci peste ei, dar locul lor se umple înapoi mai frumos, şi Domnul nu rămâne de ruşine cu mersul Său, cu lucrul Său cel mare şi cu poporul Său cel ascultător. Fiţi treji pentru vindecarea greşalelor, căci cine spune că nu greşeşte acela se osândeşte să stea sub greşeală, fiindcă omul greşeşte prin multe şi mereu, şi tot mereu trebuie el să se vindece pe sine învinuindu-şi greşalele şi păzindu-se cu mare grijă ca nu cumva să pomenească fratelui său greşeala, că nu oricine trebuie să fie învăţător şi povăţuitor şi judecător faptelor omului, fiindcă cel ce judecă trebuie să vindece prin lucrarea lui, că multe blesteme stau peste oameni, şi nu e diavolul vinovatul, ci e omul care se dă diavolului prin înseşi cuvintele şi faptele lui. Amin.

O, dă-le lor putere de înţelepciune, Doamne, şi dă-le lor duh de ascultare, duh de copil, iar arhiereului Tău Irineu dă-i, Doamne, dezrobire de sub cătuşe, că Tu eşti Cel ce poţi! Aşa Te rog eu dintre sfinţi. Amin.

— Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce pot, Eu sunt lucrarea sfinţilor Mei şi cuvântul lor cel de foc pentru împlinirea lui!

Să te aşezi să înveţi învăţătura Mea de peste tine, poporul Meu, că am lăsat în ziua aceasta învăţătură nouă peste tine şi lucrare nouă ţie, tată. O, ai grijă să nu ţii nevindecate greşalele tale! Cere-Mi credinţă şi umilinţă, cere-Mi minte şi vedere sfântă ca să-ţi poţi înţelege şi privi greşalele şi ca să-ţi lucrezi îndreptare, tată, căci greşalele nevindecate te ţin rob, te ţin sub blestemul lor. Am de grăit, am în Mine grăire multă, pe care n-am cum s-o grăiesc, o durere de-a Mea, şi nu Mi se face cale ca s-o grăiesc acolo unde ea Mă doare şi Mă înţeapă. Răbdarea Mea e mare şi Mă apasă, şi lucrez pentru răbdare încă.

Fiţi liniştiţi, fiilor zbuciumaţi pentru durerile Mele împărţite cu voi ca să le port! Eu, tată, sunt Cel ce veghez, căci voi nu puteţi întru toate, fiindcă răzvrătirea e pe furiş şi se vrea la masă cu voi. O, fiilor, Mă doare de voi, tată, şi stau cu cerul tot de sfinţi şi de îngeri pentru ocrotirea voastră şi a lucrării Mele cu voi. Cei vinovaţi asupra voastră îşi ascund vina. Lasă să şi-o ascundă, căci şi Eu stau departe de ei, fiindcă Îmi fac cale de mers şi merg neamestecat ca să pot să merg, iar cei neascultători şi răzleţi să-şi înţeleagă lucrarea! Au nu ei şi-au ales aşa?

Fiţi liniştiţi, tată, fiţi copii şi lăsaţi pe Tatăl să lucreze pază bună, iar sfinţii Mei să vă ocrotească din partea Mea, fiilor, şi lucrarea Mea cu voi să fie curată de calea celor ce s-au răzvrătit. Amin.

Pace vouă! Liniştea să vă cuprindă pe voi, iar duhul umilinţei să se apropie de cei răzvrătiţi şi pitiţi cu răzvrătirea lor. Voi ieşi cu voi într-o zi în calea celor ce lovesc din plin în voi şi în cei credincioşi rămaşi ai Mei şi vom sta faţă în faţă cu ei, că durerea Mea de la ei e mare, iar ei sunt nişte oameni şi atât şi uită că omul este mic şi fără de cuvânt înaintea Mea. Fiţi cuminţi! Pace vouă! Nici să nu vă pese de toate câte se nasc în ei prin duhul nemulţumirii şi al răzvrătirii, căci tot în ei lovesc toate câte ei lucrează cu atâta nesocotinţă de minte.

Pace vouă, fiilor! Pace ţie, poporul Meu cel credincios! Sărbătoarea de azi s-a făcut cale de învăţătură sfântă pentru voi. Luaţi şi lucraţi din cuvântul Meu, fiilor. Ferice de voi că aveţi pe Domnul Învăţător peste voi, dar mai ferice de voi este când voi împliniţi peste voi mereu, mereu cuvântul Meu, mereu, mereu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2010